

forjælspræmie. Det kan jeg ikke rigtig forstaa; thi det er vistnok Menningen, at den Sukkerbeholdning, de have, ville de raffinere, saa meget mere, som jeg ikke kan tro, at der kan være nogen Fordel for dem ved at udføre og atter indføre Roesukker. Det er en selvfølgelig Ting, at disse Fabriker ikke producere alt det Roesukker, som siden raffineres og forbruges her i Danmark. Jeg kan altsaa ikke forstaa, at den kommer dem til Gode; men jeg kan forstaa, at den maaske er en moralsk Støtte for Andelsfabrikerne i Holland, idet de da kunne sige til de forenede Fabriker her i Danmark: Ville I ikke give det for det, saa selge vi det til Udlandet. Det bliver imidlertid endnu mere broget for os, naar vi se paa et Andragende, der er kommet frem til Udvalget fra nogle navn-givne Mænd paa Holland. De paastaa nemlig her, at de ikke kunne afhænde deres Roesukker her i Danmark, men efter hvad der er mig meddelt — jeg indrømmer, at det er privat — viser det sig, at det ikke er rigtigt. Det er nemlig blevet sagt mig, at det Roesukker, de have produceret ved sidste Kampagne i Nar, allerede er solgt til de forenede Sukkerfabriker. Det viser altsaa, at det kan sælges. Altsaa under saa udlare Forhold, som vi staa i, forekommer det mig, at for saa vidt man ikke vil vedtage det af 5 cerede Udvalgsmedlemmer stillede Endringsforslag, bør man gjøre Tiden for denne Udførselspræmies Værdighed, saa kort som mulig, og tage Spørgsmaalet op til næste Efteraar. Dertil kommer, at jeg er ganske enig med den cerede sidste Taler i hans Frygt for, at dersom vi komme med et saadant Forslag til det andet Thing, og navnlig, naar det skal gjælde for et Par Nar, vil dette ikke vedtage det, thi det er dog berettiget at antage, at det andet Thing, naar et saadant nyt Princip kastes ind i sidste Dieblif, vil undersøge det noget nærmere. Jeg er derfor, naar vi gaa ind paa den høitærede Finantsministers Forslag, eller vi beholde Paragrafen, som den er vedtagen ved anden Behandling, bange for, at dette Lovforslag ikke vil blive gennemført i det andet Thing, hvad der jo vil have til Følge, at heller ikke Brændevinsloven bliver gennemført. Af den Grund maa jeg principielt ansæ det for rigtigst, at Paragrafen udstemmes, men jeg har stillet mit Endringsforslag for maaske noget i Modsetning til den cerede sidste Taler at præcisere, at jeg er villig til at støtte en saadan Industri, naar det kan ske paa rimelige Betingelser. Jeg tror ikke paa, at det vil fordyre Forbruget en eneste Dre her i Landet, og det har ikke for mig synderlig stor Betydning, om Statskassen som saadan skulde komme til at offre

enkelte Tusinde Kroner. Jeg anbefaler altsaa mit Forslag til den høitærede Finantsminister.

Clausen: Det Endringsforslag, der er stillet af den høitærede Finantsminister, er jo, som ogsaa Ordføreren gjorde opmærksom paa, i det Væsentlige af samme Indhold som selve Lovforslaget, kun med en Indskrænkning af Tidsgrændsen for Lovens Værdighed, idet Forslaget, som det blev vedtaget ved anden Behandling, fastsætter Lovens Værdighed til 1891, medens den høitærede Ministers Forslag gaar ud paa, at Fristen skal affortes til 1889. Den Udførselsgodtgjørelse, der er foreslaaet i Ministerens Forslag, svarer negativt til, hvad jeg oprindeligt har tænkt mig vilde blive godtgjort, nemlig Forskjellen mellem Afgiften paa indenlandsk Sukker og paa Udførselstolden. Jeg kunde have ønsket, at den høitærede Minister havde fastholdt den Tidsgrændse, der var fastsat i Loven ved anden Behandling, thi ved den Indskrænkning til to Nar, Loven nu vil faae, vil den ikke komme fuldt tilstrækkelig til Gavn, idet den ikke vil have fuld Indflydelse udenfor den egentlige Sukkerkampagne. Kampagnen ender nemlig i Almindelighed i Januar Maaned, og da vil Tiden til den 31te Marts være saa kort, at naar Vedkommende skulde sælge inden den Tid, er det ikke sagt, at de derved faae Leilighed til at tage med i Beregning de opadgaende Konjunkturer, der maaske kunne være i Udsigt. Men trods disse Indvendinger er det en Selvfølge, at det ikke kan falde mig ind at lægge nogen Hindring i Veien ved at stille mig imod den af den høitærede Finantsminister foreslaaede Endring. Jeg finder det fra mit Standpunkt rigtigst at gaa ind paa den og skal derfor anbefale den til Thingets Velvillie. Det Underendringsforslag, som er stillet til den høitærede Finantsministers Endringsforslag, behøver jeg ikke at udtale mig nærmere om; men jeg vil dog sige til det cerede Medlem, som har stillet det, at det vistnok vilde være meget uheldigt at komme til Thinget igjen allerede til Efteraaret og forlange, at det igjen skulde tage disse Spørgsmaal under indgaende Overveelse. Skulde det forfortes til det Tidspunkt, som det cerede Medlem har foreslaaet, vilde man jo ikke en Gang være sikker paa at faae nogen som helst Nytte af det, idet man da kun havde et Par Maaneder til at sælge Sukkeret i og da ikke kunde tage alle Forhold i Betragtning samt uddnytte Udsigterne, hvis de skulle stille sig gunstig, men derimod var nødt til at sælge inden den fastsatte Tid 31te Marts 1888. Dette Forslag maa jeg derfor paa det Ind-